

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **L. K.**

proti

žalovanému: **Vězeňská služba ČR, věznice Valdice**
se sídlem nám. Míru 55, Valdice, PSČ 507 11

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou ze dne 17. 1. 2019 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Zásah měl spočívat v předčasném sražení částky 480 Kč žalobci dne 14. 1. 2019 na základě rozhodnutí ředitele věznice Valdice z téhož dne, čj. VS 6822100001/01/19-22/NVT/2, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za období 12-2018 v částce 480 Kč.

Následně vzal žalobce svůj žalobní návrh zpět podáním ze dne 1. 7. 2019 s tím, že byl žalovaným uspokojen. Současně žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši po 300 Kč za 4 úkony, tj. celkem ve výši 1.200 Kč.

Krajský soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), řízení zastavil, neboť žalobce byl oprávněn vzít žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Žalobce sice nárokoval náhradu nákladů řízení paušálně ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., tedy požadoval, aby mu hotové výdaje byly uhrazeny paušálně stejně jako advokátovi, a nikoliv ve výši, v jaké mu prokazatelně vznikly, avšak tuto paušální náhradu mu krajský soud přiznat nemohl. Krajský soud v tomto směru poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, čj. 6 As 135/2015-79, v němž tento soud uzavřel, že „soud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému návrhovateli (potažmo žalobci) náhradu

nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, nýbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení navrhovatel (potažmo žalobce) soudu prokáže (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Použití § 151 odst. 3 o. s. ř. (v novelizovaném znění účinném od 1. 7. 2015) na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno. Stejně tak nejsou na toto řízení přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, č. 275/2014 Sb.“

Z uvedeného je zřejmé, že Nejvyšší správní soud zvažoval, zda na danou situaci dopadá od 1. 7. 2015 novelizovaný § 151 odst. 3 o. s. ř., který stanoví, že „účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce; nezahrnuje však náhradu soudního poplatku.“ Dospěl přitom k závěru, že použití tohoto ustanovení je vyloučeno, neboť dle § 64 s. ř. s. se má první a třetí část občanského soudního řádu aplikovat na řízení před správními soudy pouze tehdy, nestanoví-li sám soudní řád správní jinak. Úprava nákladů řízení v § 57 až § 61 s. ř. s. je přitom komplexní a obsahuje též vlastní úpravu toho, co je nutno rozumět náklady řízení, stejně jako pravidla pro rozhodování o nich.

Žalobce se mylí, pokud v této souvislosti s poukazem na vyhlášku č. 254/2015 Sb. argumentuje tím, že vyhláška existuje až ode dne 23. 9. 2015 a že tedy zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu „rozhodoval o jiném právním stavu“. Jak je již uvedeno shora, procesně nezastoupenému navrhovateli - žalobci (v občanském soudním řízení) nezaložila nárok na náhradu nákladů řízení v paušální částce vyhláška č. 254/2015 Sb., ale ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., a právě tím se citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu podrobně zabýval. Zmíněná vyhláška pak již jen stanovila výši této paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení podle § 151 odst. o. s. ř. a podle § 89a exekučního řádu (jak je ostatně výslovně uvedeno i v jejím názvu).

Nutno tedy uzavřít, že situace v soudním řízení správním je jiná než v občanském soudním řízení. Legitimním limitem pro určení náhrady drobných režijních výdajů účastníka v soudním řízení správním je jejich skutečná prokázaná výše. Žalobce však v této věci požadoval náhradu nákladů řízení pouze v paušální výši, kterou přiznat nelze, proto krajský soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto usnesení).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. října 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu